

AMRI KUMI.

Mwandishi wa habari anaandika: Ninaelewa unafundisha utiifu kwa *amri* za Mungu. Je, ungependa tufahamu zile *Amri Kumi* zilizoandikwa kwenye mawe, zilizotolewa kwa Musa huko Horebu?

Tunajibu, Hapana; hatuko *chini* ya sheria ya amri zilizoandikwa juu ya mawe, kwa maana ya kutumaini kujihesabia haki mbele za Mungu katika *kuzishika*. Uzoefu wa Waisraeli walipowekwa chini ya Sheria hiyo unatosha kututhibitishia, kama Paulo asemavyo, kwamba, “Kwa matendo ya sheria *hakuna mwenye mwili* atakayehesabiwa haki mbele za Mungu. (Warum. 3:20) Kwa hiyo, *tunafurahi sana* kwamba “hatuko chini ya *Sheria*, bali chini ya *Neema*”—upendeleo. (Warum. 6:14; 11:6; Wagal. 5:4; Warum. 3:19-26) Tunafurahi kwamba Watu wa Mataifa hawakuwekwa kamwe chini ya Sheria hiyo kama Waisraeli walivyowekwa, kwa kuwa katika hali ya *kutokamilika* ya mwanadamu ni lazima. na *humhukumu* kila mtu chini yake na wala haihesabii haki yeyote. Tunafurahi kwa ajili ya Israeli pia, kwamba Kristo Yesu alipokufa na hivyo kutimiza madai ya Sheria dhidi ya *wote waliokuwa chini yake*, kwamba kwa njia hiyo akawa “*mwisho wa Sheria* kwa haki (au kwa haki kukomesha mamlaka yake) kwa kila aaminiye. ” (Warum. 10:4, na Wagal. 3:23,24)

Lakini wasije wengine wakadai kwamba maandiko haya yalinyukuliwa, yanarejelea kile ambacho wengine huita *sheria* ya “*karamu*”, tutatoa uthibitisho wa Maandiko kwamba *ilijumuisha* sheria zilizoandikwa kwenye vibao vya mawe - Amri Kumi. Haya yalitolewa Horebu au Mlima Sinai. (Ona Kut. 19:20 na 34) na zinaidwa “*agano*” la *Sheria*. (Ona Kumb. 5) Paulo anatuambia kwamba agano hilo lilimhalalisha Yesu pekee, ambaye, kwa **dhabihu** yake, aliwahesabia haki waamini, akiwaleta chini ya agano *jipya*, si la sheria, bali la *upendeleo* kwa damu yake, na, tukihesabiwa haki hivyo. inatuwezesha sisi [Kanisa la Injili] kurithi agano la *kwanza*—lile lililofanywa kwa uzao wa Ibrahimu—ambalo Paulo anatangaza Sheria (agano), alilolifanya miaka mia nne na thelathini baada ya (pale Sinai), halikulitangua, bali *lilizuia* tu hadi kuondolewa. na kutimizwa na Yesu. (Ona Wagal. 3:17-19)

Warumi 7:7 inathibitisha kwamba Amri Kumi zilikuwa sehemu ya Sheria, ambayo Paulo katika **mstari unaotangulia** na sura nzima anaonyesha kwamba tumekombolewa kutoka humo. Hakuwezi kuwa na shaka kwamba SHERIA iliyosema, “Usitamani,” ni ile iliyomo katika Amri Kumi, na hii ndiyo sheria yenyewe ambayo Kristo alimfanya Paulo kuwa huru kutoka kwayo—kwa kutimiza madai yake kwa ajili yake. (Ona Warum. 8:1-4.)

“Je, twaibatilisha Sheria ya Mungu [isifae] kupitia [fundisho la] imani, [ambayo tunahubiri sasa]? La hasa! tunathibitisha kwamba sheria ya Mungu ni *kamilifu*, na ni yule *mkamilifu* tu ndiye angeweza kuitunza, na kwamba ilitolewa ili *kuwathibitishia* Waisraeli kutokamilika kwao, na hivyo kama mkufunzi (mwalimu) kuwaongoza kwa Kristo, ambaye kutoka kwake kupokea kama *thawabu*, kwa imani katika damu yake, *uzima* huo na ukamilifu ambao hawangeweza kuudai au kuupata chini ya SHERIA (Wagal. 3:24-29).

Pili, Kichwa chetu Kristo Yesu aliyetuweka huru kutoka katika Sheria ile ambayo Waisraeli waliwekwa *chini* yake, alitupa nyingine badala yake, akisema, “Amri mpya nawapa, MUPENDANE. (**Yohana 13:34**) Sheria hii ya UPENDO ambayo tumewekwa chini yake, ina *roho* ya Sheria kwa Israeli—Amri Kumi, na *hata zaidi*. Hii, Mtume Yakobo anaitaja kama "sheria ya kifalme." (SURA 2:8 kwamba “Kristo ni mwisho wa Sheria, ili kila aaminiye ahesabiwe haki,” (**Warum. 10:4**), na kwamba sasa “hatuko chini ya Sheria,” (Rum. 6:15), alisema pia kwamba yeye hakuwa *bila sheria* kwa Mungu, BALI CHINI YA SHERIA kwa Kristo, (**1Kor. 9:21**) [yaani, wajibu wetu unahamishwa kutoka kwa Baba hadi kwa Bwana wetu Yesu aliyetununua, kwa hiyo hatuko tena chini ya *Sheria ya Yehova* iliyotolewa Sinai, bali chini ya sheria mpya au mpangilio--"*chini ya Sheria KWA KRISTO*." Hata hivyo, kwa kuwa Kristo ndiye wakala wa Yehova katika kufanya mpangolios mpya, na kwa kuwa sheria yake inapatana na kujengwa juu ya sheria ya Baba yetu, kuwa msaada wa kitambo kwetu, mpaka tutakaporudishwa kwenye ukamilifu; kwa hiyo, tunaweza kusema pamoja na Paulo, kwamba sisi hatuko bila sheria kwa Mungu, ingawa “Baba hamhukumu mtu ye yote, bali amempa Mwana hukumu yote.”]

Sheria ambayo tunaishi chini yake kupitia Kristo inatofautiana na “Sheria ya Musa” katika hili—kwamba sheria ya Musa inawahukumu watu kwa matendo ya *mwili*, huku ile ya kwanza (Sheria ya Kristo) ikihukumu kwa nia ya mawazo au mapenzi. Chini ya sheria ya Musa, watu wote wakiwa si wakamilifu kupitia dhambi ya Adamu, hakuna ambaye angeweza KUFANYA *kikamilifu*, hata kama wangetamani kiasi gani; kwa hiyo, kwa matendo, hakuna mwenye mwili *aliyehesabiwa* haki kwa Sheria hiyo—wote walihukumiwa. (**Warum. 3:20**) Lakini sasa, chini ya sheria mpya ya upendo, tunatembea kwa roho au nia kufuata sheria hiyo mpya. Mara nyingine tunashindwa kufanikiwa kikamilifu katika kufanya yote tunayotamani au tunayotaka kufanya, lakini chini ya sheria *hii mapenzi* ndiyo yanahukumiwa na wala sio *tendo*. Kwa hiyo waamini wote waliowekwa wakfu kwa Mungu *wanaweza kutimiza* hii "sheria ya Kifalme," ingawa nia *mpya* iko katika "chombo cha udongo" kisicho kamili.

Na huku wakiwa wamesamehewa hivyo kutoka katika andiko la sheria, “*waaminio*” wote—waliunganishwa na, na wamoja naye Yesu—*wameitimiza*, yaani, maadamu sisi moyoni tunashika sheria ya Yesu, muradi tunaweza *kukaa ndani yake*; na tukikaa ndani yake, tunashiriki katika *utimilifu halisi wa WARAKA WA SHERIA* kama alivyoitimiza yeye. Hivyo uadilifu wa Sheria unatimizwa ndani yetu sisi, tusioenenda kwa *kufuata* mambo ya mwili, bali mambo ya roho.

Inaweza kuonekana kwa urahisi kuwa sheria *mbili hazitakuwa na maana*. Na, kwa kuwa wote *katika* Kristo wako chini ya sheria ya *Upendo*, hawawezi kuwa chini ya Sheria ya Musa pia. Sheria ambayo tuko chini yake *inaruhusu* kutokamilika kwa kila mmoja, ambapo "Sheria ya Musa" ilihitaji utii wa kweli na *haikuruhusu*; kwa maana haisomi, anayetaka na kujaribu kufanya, bali “Mtu *ayatendaye* hayo ataishi,” na “amelaaniwa kila mtu asiyedumu katika yote yaliyoandikwa katika kitabu cha torati KUYAFANYA. ." (**Wagal. 3:10,12**)

Kule ambapo UPENDO ndio sheria ya nia, huwa na uvuto na, kwa kadiri kubwa, hudhibiti mwili usio kamilifu na dhaifu. Hakuna yeyote anayechochewa na upendo hivyo aliye na tamaa yoyote ya kuvunja sheria ya amri. Haifai kumwambia mtu kama huyo, Usiibe; "usiue"; "usimshuhudie

jirani yako uongo." Yeye hataki kufanya mambo hayo, kwa kuwa *upendo* humchochea kufanya kinyume. Na ikiwa, kwa sababu ya udhaifu wa mwili, mtu kama huyo anatambua kwamba wakati fulani ameshindwa kutoa kielelezo cha sheria ya upendo, hakuna mtu anayehuzunishwa zaidi yake mwenyewe.

Lakini mtu fulani atasema: Je, kuna nini katika “*Amri Kumi*” ambazo mtu yeyote hawezi kuzishika kikamilifu? Kwa kuwa mnazona hivyo kunathibitisha kwamba ninyi, kama Mafarisayo, hamuangalii kipimo kamili au roho ya hizo amri. Ikiwa tutachukua mafundisho ya Mwalimu juu ya somo hilo, tunaona kwamba Amri hizi Kumi zinadai *ukamilifu* kamili wa mawazo na matendo kwa ajili ya utimilifu wao. Yesu alifupisha mafundisho yao, akisema: *Mpende* Bwana Mungu wako kwa moyo wako *wote*, na kwa roho yako yote, na kwa akili zako zote. Hii ndiyo amri kuu na ya kwanza, na ya pili inafanana nayo, Mpende jirani yako kama nafsi yako. *Sheria yote* hutegemea katika amri hizi mbili. (Mt. 22:37-40) Sasa acheni tuone, je, hii ni amri *ngumu*? Ndiyo, kwa hakika; sio yeyote ila wale *wakamilifu* tu ndio wangeweza kuitunza. Kumpenda Mungu hivyo ni kutiisha *kila* kitu na maslahi kwa mapenzi yake. Kumpenda jirani hivyo kungehakikisha kwamba hutamwua, wala hutamnyang'anya, wala hutatamani mali yake. Zaidi ya hayo, tazama ufafanuzi wa Yesu wa amri ya sita na ya saba. (Mt. 5:22,28)

Kwa maoni hayo, tunaona kwa nini hakuna Myahudi yeyote ambaye angeweza kushika Sheria na kwa nini tunahitaji kuingia *ndani ya Kristo*, ili uadilifu wa Sheria upate kutimizwa ndani yetu.

AMRI YA TATU.

Ikumbuke siku ya Sabato uitakase. Siku sita fanya kazi, utende mambo yako yote; lakini *Siku ya Saba* ni Sabato ya Bwana, Mungu wako, siku hiyo usifanye kazi yo yote, n.k. (Kut. 20:8-11).

Ikiwa hii ni sehemu ya Sheria ambayo *udhibiti* wake juu yetu uliondolewa kwa kifo cha Yesu, na ambayo kamwe haikutolewa kwa kanisa la injili, lakini ambayo haki yake (au *maana yake hakika*) inatimizwa ndani yetu, basi wote wanaweza kuona kwamba, kwa yoyote anayetambua uhuru ambao Kristo *ametuweka*, hapawezi kuwa na utumwa wa kuadhimisha siku *yoyote*. Na kwa kulingana na wazo hili ni maneno ya Paulo kwamba “mtu mmoja aona siku moja kuwa kuu kuliko siku nyingine, mwingine aona siku zote kuwa sawa; Kila mtu na ashawishike katika nia yake mwenyewe (Warum. 14:5) Na ikiwa ataamua juu ya jambo hili, kutokana na maneno yaliyotangulia ya Mtume kuhusiana na Sheria, bila shaka, atasadikishwa pamoja na Paulo na sisi, kwamba kwa kuwa Yesu amefuta ile hati iliyoandikwa ya kutushitaki kwa hukumu zake, iliyokuwa na uadui kwetu, akaiondoa isiwepo tena; kwa hivyo, tangu sasa, mtu awaye yote asituhukumu katika vyakula, au katika vinywaji, au kwa habari ya siku takatifu, au mwandamo wa mwezi, au siku za Sabato, ambazo ni *kivuli* cha mambo yajayo. Basi, ikiwa tumekufa pamoja na Kristo tukatoka katika mafundisho ya awali ya ulimwengu, kwa nini kujiweka chini ya sheria kana kwamba tunaishi duniani? (Kol. 2:14, 16, 17, 20) Kwa wale walio katika Kristo hakuna sheria juu ya jambo hilo isipokuwa ile ya UPENDO. Wanaweza kusherehekea siku yoyote au kutosherehekea kama upendo wao kwa Mungu na wanadamu, na hukumu yao ya kile ambacho kingemtukuza Mungu na kuwabariki wanadamu inaweza kuelekeza.

Uhakika wa kwamba Sheria *ililazimisha* kupumzika kila baada ya siku saba, na kwamba wanadamu walionekana kuihitaji, ni sababu nzuri sana kwa nini siku hiyo inapaswa

kuadhimishwa. Na upendo kwa Mungu na hamu ya kumwabudu Yeye na kuwasiliana na watoto Wake ni moja ya sababu nzuri za kuadhimisha siku kama hiyo. Na kwa ni ipi kati ya siku hizo saba inapaswa kuwa bora zaidi kuadhimisha, kanisa mapema sana katika historia yake liliamua kwamba *siku ya kwanza* ya juma ingefaa sana, kwa kuwa siku hiyo Yesu alifufuka kutoka kwa wafu na kukutana nao na kusababisha mioyo yao kuwaka moto alipokuwa akiwafafanulia Maandiko. (**Luka 24:27, 32**) Kwa hiyo, twaona kwamba kukutana siku hiyo ilikuwa jambo la kawaida sana miongoni mwao, hata kabla ya wao kufahamu kikamili *uhuru* wao, na wangali bado, kwa kadiri kubwa, wameishika *siku ya saba* pia. (**Matendo 2:1**, Pentekoste ilikuja *siku ya kwanza* ya juma. **Matendo 20:7** na **1Kor. 16:2**) Paulo alikuwa wakala maalum wa Bwana katika kuwaongoza mitume wengine na Kanisa kwa ujumla katika uhuru wa kweli, na kama alivyofundisha kwamba kila siku ni sawa, hivyo alitenda; na tunaona kwamba wakati fulani alikutana na Kanisa siku ya kwanza, na wakati fulani aliingia katika masinagogi siku ya Sabato, au siku ya saba.

Suala la kushika Sabato, kama lile la tohara, ni lile linalotegemea roho au nia ya mtazamaji. Kama vile Paulo alivyoshuhudia wale *waliotahiriwa* katika siku zake, ndivyo tunashuhudia wale washika Sabato (au siku ya saba) wa leo, yaani: Ikiwa wanashika siku ya saba au siku nyingine yoyote kama chini ya "Sheria ya Musa," na kwa matumaini ya kushika Sheria hiyo na kupata baraka zake zilizoahidiwa, wameanguka kutoka kwa neema, na kwa sasa *Kristo hawafaidii kitu*, kwa maana Myahudi alifanya hivyo kabla Kristo hajaja. (**Wagal. 5:2-4**)

Hatuwezi kupata *uzima* kwa kushika Sheria, kwa maana hakuna awezaye kuishika kwa ukamilifu, na kushika amri ya tatu na kushindwa katika jambo lingine lo lote, kunanyima uhai na kuhukumu kifo chini ya agano la Sheria kama vile tu kwamba sheria yote kukiukwa, kwa maana "yeyote atakayeishika sheria yote, ila akajikwaa katika neno moja, amekosa juu ya yote." (**Yakobo 2:10**) Kwa hiyo agano hilo lote liliwekwa kando kwa sababu ya kutokamilika kwa mwanadamu, na "agano jipya," lililoandikwa na kutiwa muhuri kwa damu ya Kristo, lachukua mahali pake—agano linalozungumza juu ya *kibali, uzima na amani* kupitia kwa haki yake yeye aliyetununua kwa damu yake ya thamani.

Tukumbuke kuwa chini ya Torati siku ya saba iliamriwa *kupumzika* tu, na Paulo anatupa ufunguo anapotangaza kwamba "TULIOAMINI *twaingia* katika PUMZIKO"; kwa maana yeye anayemtumaini Yesu kuwa mkombozi wake HUPUMZIKA kutokana na kujaribu kuifanya *kazi* hiyo mwenyewe na kuikubali kama *kazi iliyokamilishwa*—thawabu ya Mungu kupitia Yesu Kristo Bwana wetu. Wale ambao wanapumzika ndani ya Yesu, wanafanya kama Mungu Baba alivyofanya; kwa kuwa baada ya kumuumba mwanadamu, ambaye aliona kimbele dhambi na anguko lake, Yehova *aliweka* suala zima mikononi mwa Kristo ili kuwakomboa wanadamu na kuharibu dhambi na kifo katika siku ya saba. (Miaka elfu saba kutoka kwa Adamu hadi mwisho wa Milenia.) (**Waebr. 4:3-10**) Yeyote anayemwamini hivyo Yesu, kama *upatanisho* wa dhambi zake, ana "furaha na amani (pumziko) katika kuamini" (**Warum. 15:13**)—pumziko si la muda bali la kudumu; si sehemu, lakini kamili; si ya siku moja, bali ya zote, na ambayo ilionyeshwa vyema katika siku ya saba iliyoifananisha; kwani saba ni ishara ya utimilifu. Kwa kuwa PUMZIKO *hili* ndiyo thawabu ya upendo wa Mungu, na kwa kuwa tunaingia humo tunapoingia chini ya "sheria ya kifalme," je, kwa hiyo *halitimizwi* katika upendo? kwa maana upendo ni

utimilifu wa Sheria—kwa wote katika Kristo Yesu wanaothamini msimamo wao na kutembea inavyowapasa watakatifu. (*Warum. 8:1*)

=====